

fikker paa, at det andet Thing vil understøtte det. Nu er den Gjenstand, som her foreligger, ikke alene af den Bestaffenhed, at den kræver Samstemning mellem begge Thing, men ogsaa, som af en æret Taler, der har havt Ordet før mig, antydet, en saadan, at man med Hensyn til den maa gaae Hand i Haand med Regjeringen og en Samarbeiden finde Sted mellem Repræsentationen og Regjeringen, uden hvilket den nødvendigtvis ikke kan fremmes. Undersøger man da nu, hvad det er, de Herrers Forslag gaaer ud paa, saa kan jeg ikke nægte, at det forekommer mig, at det gaaer ind paa et Omraade, hvor man fortrinsviis maa sige, at det er Regjeringen, som der har hjemme. Jeg troer ikke, at det er let muligt for nogen af Rigsdagens Afdelinger ved en parlamentarisk Commission at fremkalde saadanne Oplysninger og saadanne Forslag, hvormed Landet vilde kunne være tjent, naar der er Spørgsmaal om en Revision, om en Omordning af hele vor administrative Ret, og naar der er Spørgsmaal om en Omordning maastee af selve Ministeriernes Forretninger og Forretningsgang. Det Naturlige er efter min Mening, at Initiativet i den Henseende maa tages af Regjeringen. Jeg anseer det ikke for muligt, at vi med noget Held kunne tage Initiativet i een af Rigsdagens Afdelinger, medmindre i alt Fald Regjeringen optager dette Initiativ og slutter sig til os, men i saa Fald bliver det ingen parlamentarisk Commission, der kommer istand, det vilde da gaae over til at blive en blandet Commission. Men selv om jeg kunde tænke mig, at Regjeringen vilde samtykke i, at en saadan parlamentarisk Commission blev nedsat, og at den vilde hvide den den Understøttelse, som den kan hvide den som parlamentarisk Commission, hvilket vel at mærke er en anden Understøttelse end den, Regjeringen kan hvide en blandet Commission, vilde jeg dog ansee dette Skridt for meget uheldigt, thi jeg troer ikke, at det vilde være muligt for en saadan parlamentarisk Commission at skabe; den kunde undersøge, tilvejebringe Oplysninger, men den egentlige skabende Kraft, som udfordres for at benytte det factiske Materiale, man saaledes har bragt tilveie, troer jeg ikke ligger hos en Folkerepræsentation eller hos en Commission,

der er nedsat af Thinget. Den maa være hos Regjeringen, og tiltroer Regjeringen sig ikke selv Evne til at udføre dette Hverv ved sine Medlemmers eget Arbejde, maastee fordi de ikke kunne overkomme det, maastee af andre Grunde, vil det være Regjeringens Sag ved en blandet Commission at erstatte dette.

Hvad nu derimod Tidspunktet angaaer, paa hvilket de Herrere foreslaae en saadan parlamentarisk Commission nedsat, da kan jeg ikke nægte, at jeg finder det saa uheldigt valgt som vel muligt. Der er fra Regjeringens Side gjort med Hensyn til de forelagte Lønningsforslag, hvad man med Billighed kunde vente fra Regjeringens Side, og jeg tilstaaer, at hvis Regjeringen havde gjort Mere, vilde jeg for mit personlige Vedkommende have misbilliget det; thi jeg kan ikke finde, at det er Tidspunktet til at gøre Saadant allerede nu, og jeg maa finde det urigtigt, om Regjeringen nu havde forsøgt at stride til administrative Reformere. Tidspunktet derfor er endnu ikke kommet, og jeg skal strax sige, hvorfor. Situationen var her, da vi kom sammen, den, at en Deel af de Lønningslove, der tidligere have været gjældende for Kongerigets særlige Anliggendes Omraade, udløb og efter de paagjældende Loves Bestemmelser skulde underkastes en Revision. Igeledes skulde der for de tidligere saakaldte Fællesembedsmænd tages Bestemmelse med Hensyn til det overordentlige Lønningsstillæg, som havde været tilstaaet dem istedetfor Sædtillæg. Endelig var det nødvendigt, at der maatte finde en Udjevning Sted af den Ulighed i Størrelsen af Gagerne, som i det Hele taget i forskjellige Henseender var tilstede, naar man sammenlignede de tidligere særlige og de tidligere fælles Embedsmænd. Det var denne Situation, som Regjeringen foresandt, og for at imødekomme dens Fordringer er det, at Regjeringen har forelagt disse Lovforslag, som ere store af Omfang og mange af Tal, men det er ikke steet, fordi Regjeringen har troet at kunne eller har havt til Hensigt at ville nu stride til administrative Reformere. Der er aldeles Intet i Bestaffenheden af Regjeringens Forslag eller i Motiverne dertil eller i de Foredrag, hvormed de ere forelagte, der berettiger til at troe, at Regjeringen i den